

CASTELLÓ D'EMPÛRIES, 17 NOVEMBRE DEL 1935

Periòdic quinzenal de cultura, esports, excursionisme

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

Carrer Prat de la Riba, número 9 — Telèfon, 9

COMPREU A LES CASES AQUÍ ANUNCIADES QUE SEREU MOLT BEN ATESES I ESTALVIAREU DINERS

OMNIBUS DE JOSEP SALA

SERVEI FIGUERES-LE PERTHUS-PERPIGNAN

HORARI

Sortides de Figueres: 7'15 — 10'45 — 14'30 — 17'30

Arribades a Perpignan: 9'15 — 12'45 — 16'30 — 19'30

Sortides de Perpignan: 7' — 10' — 13'15 — 17'

Arribades a Figueres: 9' — 12' — 15'15 — 19'

OCTUBRE DEL 1935.

F U S T E R I A

Economia i bon gust

Sebastià Mundet

Castelló d'Empúries

COMERÇ de GRANS

Fèlix Tibau

Castelló d'Empúries

CAFÉ NOVETATS

Els millors licors i aperitius

JOSEP CANET

Castelló d'Empúries

LA PALMA

Confiteria i Comestibles

JOAQUIM PUIG ESTEVE

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

PERRUQUERIA DE
PERE RIPOLL

Ondulacions, Permanents, Cintures i
demés útils per a Senyorettes.

APARELLS MODERNS

Joves, si voleu el cap net i arreglat
passeu per aquest acreditat Saló del
Carrer ANTON AGRAMONT, 11
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

PRODUCTES LITURGICS

ROURA

• FIGUERES •

Grans Magatzems de Mobles

CASA JUANDÓ

Elegància-Solidesa-Economia

AVINGUDA REPÚBLICA, 19

FIGUERES

"Els Rossinyols"

de Castelló d'Empúries

Cobla - Orquestra - Orquestrina

PROVEU-LA

ANY II Castelló d'Empúries, 17 de novembre del 1935 N.º 28

CONTE QUE POT ESDEVENIR HISTÓRIC

Lloc de l'acció, en un camp de futbol: Personatges, tres o quatre, els que vulgui el lector. Epoca de l'acció, l'actual, entre onze de la nit i una de la matinada, en una nit del mes d'octubre, en que bufa molt fort la tramuntana.

¡¡Malaïts gossos!! mai callen, a veure si ens descobriran. —Per ara no tinguis por, quan caldrà vigilar serà quan passem aquest camp d'aquí el damunt. Acompanyant la conversa van espaternegant uns grossos caragols que aguanten els ferros de les portes de gol, fins que després de moltes empentes i retorciements cedeixen enmig d'una ofegada exclamació de ¡¡ja està!! girant els ulls per tots indrets com tement d'algú que podés passar per la carretera que volta el camp.

Altre moment de quietud que solament és interromput pel respirar fadigós i seguit del que més a treballat i forcejat. Al campanar de la vila toquen hores, no sé quantes, i unes ombres sinestres que escapen per la porta d'entrada al camp duent en les espatlles, ben amanedats i lligats amb cordills, dos paquets de llargs i pesants ferros que han arrebatat després de tants i tants esforços, que francament si hagués de portar-los jo temeria amb fonament un esqueixament de carn i a l'endemà no m'hauria

pogut aguantar. Aquelles ombres van pujant amb pas lent i fadigós un gran marge enmig del lladruc dels gossos que fins sembla voler-los empaitar i travessen un camp llaurat de poc quines terrosses els dificulten en gran manera adelantar i més encara la forta tramuntana que va bufant de debó. Per fi traspassen una carretera i se'ls presenten les tètriques parets del cementiri que els serveixen de repar per arribar fins un rec en que hi tomben de plè la pesada carga, bo i deixant anar un crit de despit, acompanyat d'una petita rialla de venjança que fa sortir de sos llavis secs de follia, aquesta frase, ara si que rabiaran.

Per tots els cantons que anaven passant els hi semblava que eren sotjats i un aquí l'altre allà anaren desfent la colla sense adonar-se que si que ho eren de sotjats i que després de les vint-i-quatre hores uns novells detectives que havien llegit un llibre titulat «El perfecto detective», que tal vegada també havia llegit algun dels mateixos noctàmbuls, celebraven consell, tramaven plans i reconstruïen el fet amb una perfecció tal que sense cap mena de titubeix anaren al lloc on jeien els cèlebres ferros motiu de tant enrenou i carregant-los damunt les seves espatlles els restituïen al seu primitiu lloc. Aquesta és la relació que podríem dir-ne novel lesca, si cal un altre dia la farem històrica i posant els noms de cada personatge, que sens dubte tindrà molta més acceptació.

DETECTIVE N.º 1.

LLAPIS ROIG

SIGRONET.—Suposo aneu rebent la nostra Espiga i que sereu un bon col·laborador.

DETECTIVE N.º 1.—Procura estudiar una mica més la gramàtica catalana que no ens donaràs tanta feina. El demés molt bé, ets un heroi.

CARMENÇÓ.—Es un foc granejat que faria moltes víctimes, el teu escrit, val més que vagin morint de mica en mica víctimes del seu mateix menyspreu.

RIULET —Es molt llarg. Mirarem d'extractar-ho.

EL SERENO.—Digue'ns els altres noms, guardarem secret absolut, tal com hem fet amb els primers.

QUISCUN.

LA BLASFÈMIA

Es un dels greuges més terribles i incomprendibles que infereix l'home a Déu. Es un pecat essencialment diabòlic. Malaurat el poble que blasfema.

Un dels països cristians que s'hi renega més és Catalunya. Per a combatre aquest vici tan execrable, cal propagar una intensa cultura religiosa i social. Del cos social de Catalunya hem de raspar aquest cranc, fins arribar a l'ós, costi el que costi.

No podem permetre que el Nom tres voltes sant de Déu sigui omplert de fang per les boques infernals de fills ingràtíssims.

Circumstancialment, el sectarisme esquerrà, fill legítim de la maçoneria, ha intensificat aquest satànic vici. Per a esborrar de Catalunya aquesta tara tan monstruosa, cal que combatem totes les sectes herètiques que, en el fons, són blasfemes i propaguen tota mena de blasfèmies. Cal emprar tots els mitjans legítims perquè dins un breu temps hagi passat a la història el vici nefast del renegar.

Nosaltres, humilment, ens adherim del tot a la gran campanya que, contra la blasfèmia, ve portant a terme el benemèrit apòstol Ivon L'Escop d'ençà de molts anys. Indubtablement Déu li premiarà els fatigs i treballs que, per causa del seu Sant Nom, ha hagut de sofrir.

MUNTANYENC

A UNA VELA

Vela que vas a ponent:
frissadora ocella blanca:
vela besada pel vent
on el mar, cap fita et tanea.

Il·lusió! Bell papelló
que ha deixat la nostra riba
per fugir vers l'horitzó
on va l'ona fugitiva.

Et gronxes per l'infinit
magistral i soleiada
amb el gest ensenyorit
i pel ventjol inflada.

Vela blanca: tupit fi.
No coneixes la tempesta
Qui pogués sempre teixí
un cant blanc en plena festa.

PASTORETS DE TRADICIÓ

Sarsuela en un preludi, tres actes i set quadros

(EN PROSA)

ORIGINAL DE

Mossèn Tomàs Miralpeix, Prebère

MÚSICA DEL MESTRE

Josep Blanc Reinalt

CASTELLÓ D'EMPÚRIES, 18 D'OCTUBRE DEL 1935

Dedicatòria:

Amb tot l'afecte i tendresa
dediquem aquesta obra a la
novella agrupació de joventuts
castellonines **Els Esplais**,
ja que per a ella ha estat escri-
ta i ella deu estrenar-la, amb
aquell entusiasme que sap
posar en llurs empreses.

Ben afectuosament,

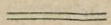
Els autors

R E P A R T I M E N T :

SANT JOSEP.	Lluís Juncà
ARCÀNGEL SANT MIQUEL.	Narcís Capella
JACOB, FILL DE ISAC	Miquel Sala
SATANÁS, REI DEL INFERN	Valentí Coll
LLUCIFER, PRINCEP INFERNAL	Ignaci Jané
ELEM, PARENT DE JOSEP.	Joan Casadevall
MIQUEL, VEÍ DE JOSEP	Emili Ramal
AROD, PRETENDENT DE MARIA	Francesc Augé
NAAMAN, MAJORAL.	Joaquim Cortada
SEM, PASTOR	Joan Gil
FANUEL, PASTOR	Ventura Soler
ELEAZAR, PASTOR	Josep Cerbosa
OZIEL, RABADÁ	Josep Calvet
PONA, HOME DE POBLE	Jaume Giralt
CALIC, id. id.	Josep Palomer
UN SERENO	Ramon Badosa
JETUR, JOVE DE JUDA	Isidre Nadal
SEMEI, id. id.	Pere Marcos
ASSIR, id id.	Francesc Rigat
TRANSEUNTS	

CHORS:

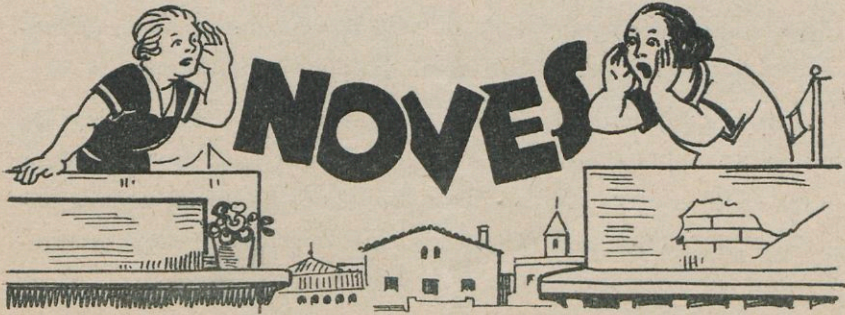
Angels, Pastors, Dimonis.

Dretes i esquerres les del actor.

*L*a Redacció de L'ESPIGA per tal de fer un obsequi als seus llegidors comença avui, amb el present folletí, la publicació de l'obra **ELS PASTORETS DE TRADICIÓ**, que deu estrenar-se, ajudant Déu, per les properes festes Nadalenques, en el Teatre dels ESPLAIS i amb l'acompanyament de tota l'Orquestra, que dirigirà el Mestre compositor En Josep Blanch Reinalt, i en la part artística el Director del Elenc, Mossèn Esteve Carbonés.

Castelló, novembre del 1935.

Han sortit de nostre vila i en direcció a Girona, per tal d'ingressar a la milícia, els nostres volguts companys esplaistes en Pere Quer i Miquel Pujadas, als quals desitgem un prompte retorn, reservant-los el mateix número i lloc en nostres llistes, ja que en tot temps s'han portat com a dignes companys. Així mateix despedim ben amicalment a l'altre consoci en Joan Guanter, qui va destinat a l'Àfrica, desitjant-li a l'ensems tota mena d'èxits en aquelles terres guardant-li també el seu lloc d'honor en nostres rengles.

Com ja poden veure els nostres llegidors avui comencem la publicació, en follet, dels «Pastorets de Tradició» per tal de què tothom pugui conèixer el magne esdeveniment que ha de tenir lloc en les properes festes Nadalenques, i que tant a pler i amb entusiasme venen assajant els nostres abnegats aficionats a l'art teatral.

Són baixes dels Esplais quedant en descobert de tres mensualitats en Francesc Pairà, Pere Portell i Joan Planells.

Dies enrera el grup radical, de polítics, de la nostra vila reuní en el local d'Aires Nous els seus adeptes per a prendre acords i determinar quina havia d'ésser llur actuació davant les presents circumstàncies.

Seria molt convenient que una comissió tècnica s'imposés per tal de què no fossin exposats al públic rètols mancats de tota ortografia i que desacrediten no solament la cultura més elemental de nostra vila, sinó fins la nostra llengua. Aquest any les inscrip-

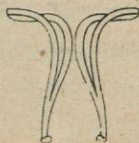
cions en les lloses sepulcralcs feien verdadera llàstima i deien palesament quina es la migrada instrucció de molts castellanins.

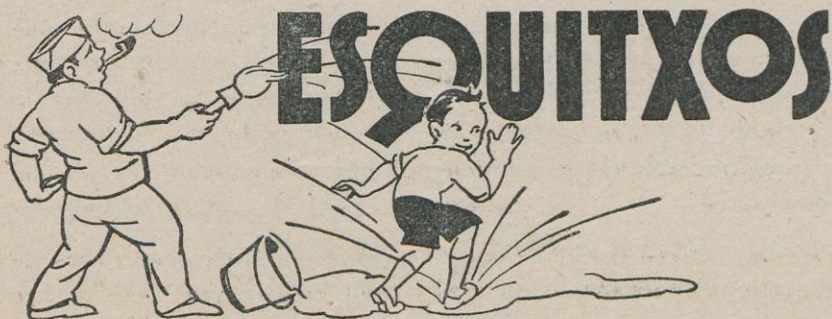
● Amb motiu de les fires de Sant Narcís «Vida Catòlica» de Girona ha publicat un número extraordinari que diu clarament quina és la empenta que amb tant poc temps ha assolit aquella publicació, per la que sentim gran respecte, tant per llur sabia orientació com per ésser el portaveu de la vida cristiana en nostre bisbat. Remerciem l'envio i aplaudim l'art que hi velluga.

● A l'amic Graells de Barcelona li agraim la col·laboració i li fem ofrena de totes les nostres activitats, que com a expert en aquests afers ja li endevinem quin serà el seu èxit: Bé, molt bé, no ens podrieu enviar algun conte per a la nostra mainada que també llegiríem els grans?

● Al company Joaquim Bataller, que ha estat uns dies amb nosaltres li ha esdevingut molt plaent l'enrenou i entusiasme amb que els nostres novells aficionats a l'art de la Talia assajaven les obres que tenen en preparació i fins digué que el cor se li anava a l'escenari per ajudar-los, llàstima que tingués de retornar tant prompte a llurs afers.

● Per tal d'apoiar la enèrgica actuació dels Esplais, que cada dia es més feconda, han donat llurs noms ingressant com a Protectores les Senyores: Maria Garrigoles, vídua Casadevall - Paula Carreras - Carolina Darner - Anita Esteva, i les Senyoretetes Assumpció de Pagès - Sofia Mayor i Carme Ferrés quina desinteressada determinació, tant ens anima, mereixent el nostre més viu agraiment.

▲ Prego a qui vulgui dir-me com ho tinc de fer per caure de genolls a terra, amb gest acadèmic, que un dia qualsevol en els assaigs que tenim al «Centre» faci la mercè de mostrar-ho, car son molts els mestres que fins ara he tingut i cap ha encertat. Fins per caure es necessita ajuda.

▲ Per a la festa de la Puríssima es prepara una magna vetllada teatral, serà qüestió de molt *fandanguillo* amb allò d'aquells badalls !ah! !ah! no és veritat Sr. N. Procura que no et surti algun sigró i embossis la boquilla del cornetí, que allavors serien dos els que desafinarien. Sr. Quim tingues a punt el xem... i Sr. Jem tingues a punt el *xim* que aquí està tota la gràcia.

▲ Jo no entenc el perquè hi ha persones que canvien tan sovint de tàctica. Fa pocs dies anaven amb un cap dret, alegres, tranquils i tot era en ells bon humor; ara van cap-jups, pensatius i fins ni gairebé saluden. No us ho haveu de prendre tan a la valenta, homes, total perquè havem de tornar a clavar els ferros de les portes de gol? També ho farem, sinó avui demà.

▲ Acabem de rebre una misiva de Bèlgica, fins on arriba la nostra Espiga, en que un esplaista que viu allí ens renya perquè no li havem enviat amb més temps el programa de la pasada Festa Major, car diu que haguera pres part en la nostra cursa ciclista, i consti que no és broma, tenim la carta per a poder-ho constatar aquí i per tot arreu.

▲ Una benemèrita protectora es queixa amargament perquè havem ressenyat en el número anterior un acte seu ben laudable; quina violeta tan humil que fins li sap greu que se la culli i se la tregui de dessota la fullaraca. No, noia, no. el bo deu publicar-se perquè tingui imitadors i el dolent també perquè tingui el càstig del menyspreu.

▲ Fixeu-vos bé en la conversa que vaig sorprendre des de darrera una persiana en un carrer molt concorregut de la nostra vila quan ja començava a fosquejar, el passat diumenge. Deien així:

- Has llegit allò de «L'Espiga» que parla d'aquella pel·lícula «Los que nacen», que diu que és tan porca?

- Sí, i certament que té tota la raó. La vares veure tu?

- No pas tota, perquè si vols que et digui la veritat, quan érem a aquella part de.... vaig venir tot suat i vaig perdre el món de vista i si no tanco els ulls fins hauria fet l'ànec.

- Doncs a mi em succeí una cosa per l'istil, però vaig fer el dissimulat, vaig encendre una cigarreta i mirant per aquí i per allà vaig escapar-me de fer un paper ridícul.

- Vares fixar-te en aquelles dues úniques dones que hi havia?

- Sí. Què vols dir? Que fins la cara els queia de vergonya?

- Això mateix. Tot per la curiositat. Calla que vé algú i no vull que a casa se n'enterin de que hi vaig anar a veure-la aquesta porqueria. Em sembla que hauria anat molt millor que en lloc d'anunciar-la dient no apta per a menors de 18 anys, haguessin posat: no apta per a persones decents.

- Bé, però els mateixos que hi anàrem hi hauríem anat.

- Però ara solament ens poden titllar de.... i aleshores ens podrien dir.....

▲ Sabem que hi ha qui té moltes coses al cap de la llengua per a dir però es lamenta de no saber escriure el català i no poder comunicar-les als seus amics per mitjà d'aquests esquitxos. A aquests els fem avinent que el que ens cal és la idea o bé tan sols la nova, que ja tenim qui es cuidarà de donar-li forma i posar tots els punts i comes en el seu lloc. Avant i no temeu que solament així desemmascararem als emmascarats

MERCERIA
LES MILLORS NOVETATS
ALS PREUS MES BAIXOS

VIDUA RIERA

EXTENS ASSORTIMENT

CARRER DELS CABRITS
• Castelló d'Empúries •

RADIO per a totes les ondes i per a
tots els corrents, solament amb els
SUPERHETERODINS

«EMERSON» i «COLONIAL»
PREUS LIMITATS.

F. Montalat

F. MACIÀ, 4 HOSPITALET

EXCURSIONISTES!
FUTBOLISTES!

Pels vostres viatges dirigiu-vos a

Autos Amadeu Ruiz

PORT DE LA SELVA - TEL. 11

Fusteria Mecànica
de

JOSEP GENIS

Bons preus, promptitud i solidès
CASTELLO D'EMPÚRIES

ACURAT TALLER MECANIC

Gonçal Prats

Castelló d'Empúries

SASTRERIA "MODEL"

DE

J. OLIVERAS

TRAJOS A MIDA PER A HOMES
i SENYORES.

GRAN XIC. — ELEGÀNCIA.

Carrer Agramont, 2
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

NO HO OBLIDEU!!

FERRETERIA

ANDREU SUÑER

Rambla, 3 i 4-Girona, 25-Telèf. 116

FIGUERES

Es la més important de la comarca

Les millors novetats per a
PRIMAVERA I ISTIU
no dubti que les trobarà als

Magatzems Fortunet

de FIGUERES

Extens assortit en Abrics per a Home i Senyora
TANCAT ELS DIES FESTIUS

AUTOS GREGORI

FIGUERES

Servei diari de Castelló a Figueres-Roses-Cadaqués.
Cotxes Pullmans per a grans excursions. ♦ Taxis.

Plaça Pi Margall, 4 - Telèfon 30 - FIGUERES

DISPONIBLE

COMESTIBLES i MOLTS ALTRES
OBJECTES ♦ Acreditada casa de

Constantí Fontclara

Castelló d'Empúries

Rosa Sala Saló

Us ofereix «Calats» de màquina,
perfectes, ràpids, variats. —

Molt econòmics

Plaça del 14 d'abril, n.º 3
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

BANC DE FIGUERES

de Ll. Vergés Vilanova

Canvi de monedes, Pagament de
cupons, Compra-venda de valors
i demés operacions de banca.

Plaça Pi i Margall (La Palmera)
FIGUERES

CLÍNICA DENTAL

LL. COLL DE CENDRA, ODONTÒLEG

Consultes de 9 a 1 del matí i de 3 a 7 de la tarda

Rambla, 31 - Telèfon 131

FIGUERES